

Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ՅՈՒՑԱԿ ՀԱՅԵՐԷՆ ԶԵՆՈՒԹՅԱՆ Ս. ՆՇԱՆԻ ՎԵՐԱՍՏԻՎ ՍԵՐԱՍՏԻՎ

Սերաստիայի հայերէն ձեռագիրներու ցուցակը շատ համառօտիւ տուած է առաջին անգամ Գ. Վ. Սրուանձտեանց՝ Թորոս Աղբար. Ա (Կ. Պոլիս 1879) էջ 183—200, ուր յիշատակուած է իբր 90 ձեռագրաց գոյութիւնը՝ դիտողութեամբս թէ «Սեւաստու մէջ բազմաթիւ են ձեռագիրները, բայց մէք մեր տեսածներու ցանկը եւ յիշատակներն միայն կը դնենք այս տեղ»։ Ասոնց մասին ակնարկութիւն ըրած է Նաեւ Պ. Վ. Նաթանեան՝ Տեղեկագիր ընդհանուր վիճակին Սերաստիոյ, Կ. Պոլիս, 1877, էջ 100—106:

Բայց այն «բազմաթիւ» ձեռագիրներու խնամքով հաւաքում մը եւ գիտական ձեռով ցուցակագրութիւն մը չէր կատարուած մինչեւ այսօր, ինչ որ կու տայ այժմ Թորգոմ եպիսկոպոս Գոռակեան, Սերաստիոյ Նախկին եւ Եզդիպոսոսի այժմեան սրբազան Առաջնորդը:

Այս ցուցակը կազմուած է յենթաց 1908—1913 տարիներու: Թէեւ կը կրէ այն «Ցուցակ հայերէն ձեռագրաց Ս. Նշանի վանուցի Սերաստիայ», բայց կը պարունակէ նաեւ շրջակայ վանորէից մէջ գտնուած ձեռագրերը, թէեւ ոչ լրիւ, որոնք ապա մասամբ տեղափոխուած են ի Ս. Նշան:

Ս. Նշանի ձեռագրաց հաւաքման մասին կը հաղորդէ ինձ Թորգոմ Սրբազան հետեւեալ ծանօթութիւնները (Նամակ 3 Մարտ 1922): Մեծագոյն մասը գտած եմ Ս. Նշան վանուցի Մատենադարանին մէջ, զորոնք իմ հոն գտնուելէն յառաջ վերջին անգամ ամփոփեր էր Գարեվանքի մեր Միաբաններէն Սերաստացի Տ. Սահակ Վ. Օտապաշեան, որ ատեն մը իմ Նախորդիս Տ. Պետրոս արքեպիսկոպոսի օգնական էր: Թէեւ Հաւաքման կազմուելու մասին որ եւ է յիշատակ չկար հոն, բայց կը կարծեմ թէ այդ մասին մեծ ջանք պէտք է ունեցած ըլլալ Տ. Յովհաննէս եպիսկոպոս Սերաստացի որ առաջնորդ էր վիճակին եւ վանահայր Ս. Նշանի, Ս. Գրոց եւ ազգային ուսմամբ մշակուած միտք մը: Այս Հաւաքման վրայ ես յետոյ աւելցուցի իմ Նախորդիս Տ. Պետրոս արքեպիսկոպոս թահափակմանի սեփական քանի մը ձեռագիրները եւ Աղտուց գիւղի Ս. Հրեշտակապետ վանաց (Սե-

րաստիոյ վիճակին մէջ) եւ Սերաստիոյ քաղաքի Ս. Սարգիս Եկեղեցւոյ մէջ պահուած ձեռագիրները:

Իմ սրամագրութեանս տակ ունիմ 283 ձեռագրաց ցուցակը: Այս ձեռագիրները այժմ գոյութիւն չունին Ս. Նշանի վանքին մէջ: Անոնք 1915ի Սերաստիոյ հայ բնակչութեան տարագրութեան ժամանակ ցրուեցան կամ ի սպառ ոչնչացան բարբարոս թուրքերէն: Ինչ ինչ բեկորներ միայն — ինչպէս կը հաւատտէ ինձ Պր. Սիրունի, հասած են Կ. Պոլիս, զորոնք Հայ Արուեստի Տունը ձեռք բերած է մեծագին եւ այսպէս փրկած կարուստէն: Անշուշտ մաս մ'ալ անցած են օտար ձեռքեր, որոնք յերեւան պիտի դան ապագային:

Չեմնարկելով հրատարկել այս ցուցակը, մեր փափագն է ներկայացնել գիտութեան ձեռագիրներուս գոնէ երրեքնի գոյութիւնը՝ առաջնորդող մտքին եւ յաւեժնական նախատիւնք թուրք ժողովորդեան, որ դարերէ ի վեր միայն կը քանդէ կ'աւերէ արեւելքի քաղաքակրթութիւնը:

Թորգոմ Սրբազան կազմած է իւր ցուցակը հինգ հատորի մէջ մեծ բարեխղճութեամբ եւ գիտական հասկացողութեամբ: Գրեթէ անփոփոխ պահուած է իր նկարագրութիւնը: Հարկ համարեցանք մանր փոփոխումներ մտնանել այժմ տեղեր, ուր ընդարձակ մանրամասնութիւններ հաղորդուած են ինչ ինչ ձեռագիրներու բովանդակութեանց մասին, որոնք այժմ ծանօթ են այլուստ: Փոփոխեցինք նաեւ ձեռագրաց դասաւորութիւնը. ցուցակագիրը կատարած է իւր աշխատութիւնը այն կարգաւ, ինչպէս տեսած է ձեռագիրները. որովհետեւ ներկայիս գոյութիւն չունի այս կարգը, լուսագոյն համարեցանք համախմբել զանոնք ըստ նիւթի, սկիզբն ընելով Աստուածաշունչէն:

Հ. Ն. Ա.

1.

Ա Ս Տ Ո Ւ Ա Յ Ա Շ Ո Ւ Ն Չ

Թ-Ձե = 1636:

Թողարձ. 582. էջը 1163 (= 1106րդ էջը կրկնուած): - Մեծօրհնոյն 26x19x9 մմ.: - Գրոհ-թիւն՝ երկսիւն: - Տող. 51 սիւնակը: - Նիւթ՝ մագաղաթ: - ԿԱՉՄ՝ կաշեպատ փայտ. առաջին կողքին վրայ խաւարոշմ, իսկ վերջինն՝ ինչպէս նաեւ կրօնքի

ծածկոյթին վրայ զարդարուն տողաւածքներ. ճարմանդ երկզններն ինկած են, բայց կը մասն արծաթի երեք արմատներն ու երեք կոծկիչ բնականները: — ՇԱՆԳԱՄԱՆՔ՝ լաւ պահուած: — ՄԱՂԱՂԱԹԵԼԵՑ ՊԼԶՊԵՆԵՎ՝ սկիզբը երկու թերթ, որոնց միոյն շող էջին վրայ կը ներկայացուի Յիսուսի պատկերը, իսկ միւսին երկու էջերուն վրայ կայ Մարկոսի աւետարանին սկիզբէն մինչեւ Տրդ Նամարը, միջին մասը պատկերով: Վերջը կան նմանապէս մագաղաթի երեք թերթեր, որոնց առաջինին ետևորդ էջը ամբողջովին գրաւուած է Կուկաս աւետարանի արուեստակերտ այլ գունաթափ նկարով. երկրորդ թերթին երկրորդ էջը նոյնպէս Յովնանէս աւետարանի պատկերովը. իսկ երրորդ թուղթին երկու էջերուն վրայ կը կարդացուի Յովնանու աւետարանին Ա. 1-13 համարները, միջին մասը պատկերով: — ԳԻՐ փոքր բոլորգիր: — ՍԿԶԻՆՍԵՏԱՌ-Ի Գիրքն սկիզբն ընդհանրապէս փառագիր, իսկ զուգահեռ սկիզբն գեղեցիկ զարդատառեր: Աւետարաններու առաջին գիրքը եզրակէտն խորհրդապատկերներ են. չին կտակարանի մէջ ամէն տուն, իսկ նորին մէջ մէն մի համար կարմրադեղ երկաթագրերով կը սկսին: — ՎԵՐՆԱԳԻՐ-Ի — ընդհանրապէս կարմիր թանաքով եւ յաճախ մանր երկաթագիր եւ երբեմն զարդագիր: — ԽՈՐԱՆ-Ի նոր կտակարանի սկիզբը (էջ 886-903) տասը խորաններ, որոնք իրենց զարդարանքներով ու բովանդակած ցուցակներով են անթերի ընդօրինակութիւնն են 1262ին գրուած աւետարանի խորաններուն (անս նոյնը), թէեւ արուեստի անհաւասար ներդրութեամբ: — ԿՄՍԱՆՈՐԱՆ-Ի են հետեւեալներն, Ա, էջ 3. Երբ պահպանակ դրուած մագաղաթի երկրորդ թերթին ա. երեսին վերնակողմը նկարուած է մութ գոյներով կիսախորան մը, ամբողջովին միջանցիկ անբնագործնով. ետևորդ ծոցին վերնամասը ձեւացուած է կանացի դէմք մը, որուն ներքեւ կայ ծաղկէփունջ մը, շուրջը երկու կարագներով. կիսախորանին վերեւը կան երկու սիրամարգ, ծաղկակիր թաղարի մը երկու կողմը: Բ, էջ 13. Ծննդոց գրքի ա. երեսի վերնակէտին վրայ կայ ոսկի յատակի կիտուածանկարուած սիրուն այլ տեղ տեղ թեթեւակի գունաթափուած կիսախորան մը, վրան առիւծի մը, արծիւի մը եւ թաղարի մը զարդերով, իսկ ծոցը թագաման շքեղագարով մը: — Գ, էջ 575. Սաղմոսի սկիզբը, շարախառնեալ շուշանածեւերէ կազմուած գունազեղ կիսախորան մը, վրան երկու երկայնատուն թռչուններով: Դ, էջ 907. Մատթ. աւետարանին սկիզբը, շարախառնեալ ոտածեւերէ եւ երկու մատնադէմ առիւծներէ կազմուած կիսախորան մը, ի ծոցին ընթացող թեւաւոր ցու մը, առաջակողմի մէկ ոտքովը աւետարան մը բռնած: Ե, էջ 983. Յովն. աւետարանին սկիզբը, շարախառնեալ խաչածեւերէ կազմուած կիսախորան մը, ի ծոցին ունենալով թռչող արծիւ մը կտուցով աւետարան մը բռնած: Զ, էջ 1032. պարզ կիսախորան մը հոռմայեցոց թուղթին սկիզբը: Է, էջ 1105. նոյնպիսի մը Գործք առաքելոցի սկիզբը, վրան որսական մը կը խաճատէ բարայժ մը, մտք կայ երկիւղաշար ուրիշ գազան մը. կիսախորանին ծայրին կայ նոյնպէս սիրուն բարայժ մը: Թ, էջ 1152. վերջին պահպանակի մագաղաթին վրայ Յովն. աւետարանի սկզբնաւորական կիսախորան մը, Յրդ էջին վրայ գրուածին համանման, ձեւով եւ արուեստով: — ԱՌ. ՄԱՆՅԱՂԱՂԱՐԻ-Ի շքեղ են ծննդոց գրքի սկիզբը, ինչպէս նաեւ չորս աւետարաններէ իւրաքանչիւրին, Պօղոսի առաքելական թուղթերու խումբին եւ Գործք առաքելոցին սկիզբը նկարուածները. մանր բայց սիրուն լուսանցագարդեր կան մէն մի ասուածաձեւակաւ գրքի առջեւ. ինչպէս նաեւ ամբողջ Սաղմոսին բոլոր գրուածներուն, Սիոսքի առակներուն, Եսայիի մարգարէու-

թեան, Դանիէլի եւ Եզեկիէլի մարգարէութեանց գրուածներէն շատին առջեւ նկարուածները: Նոր կտակարանի մէջ միայն աւետարաններն են որ մէն մի գրուելի առջեւ ալ ունի մի մի լուսանցագարդ, իսկ առաքելական թղթոց եւ միւս գրքերու գրուածներուն առջեւ ցանցառաքար-միայն: — ՄԱՆՐԱՆԿԱՐԻ-Ի Երկու-տասան փոքր մարգարէներու ինչպէս նաեւ Ա. եւ Բ. թագաւորութեանց, Դանիէլի, Երեմիայի եւ Եզեկիէլի գիրքերուն սկիզբի լուսանցագարդերն միաժամանակ մարդկային կիսանմանայ մանրանկարներ են, որոնք կը ներկայացնեն մարգարէական դէմքեր, զանազան խորհրդանշանական կերպերով: Միւս նկարներն եւ մանրանկարներն են հետեւեալը, Ա, էջ 2 ամբողջովին գրաւուած է Յիսուսի հասակաւոր պատկերովը: Յիսուս կանգնած է արկղի մը վրայ, որ թերեւս հին ուխտը կը ներկայացնէ, ձեռքն ունի աւետարան մը, գլխուն շուրջը կայ խաչագոյծ լուսապսակ մը, երկու կողմը գրուած են **IC XC. SV. RV.** պատկերն է ամէն մասամբ գունաթափ: Բ, էջ 12 ամբողջ կը գրաւուի Մոզեսի նկարովը: որ երկնքէն երկնցող ձեռքէ մը կ'ընդունի յայտնութիւնը. տեսարանն է մէկ կողմը աշխարհի նախապատկեր մական վիճակը, միւս կողմը ծածկէն ու ծակտոք շէնքի մը, որ թերեւս կը ներկայացնէ տապանակը: Գոյներն են վառ, յատակն է ոսկի. իսկ ոճն է ոչ նուրբ: Գ, էջ 574. Բ սիւնակին վերնամասը նկարուած է նոյն ոճով, Դանիթ թագաւոր գահաւորակի վրայ բազմած, լուսապսակեալ դէմքով, Սաղմոսարան ի ձեռքն, քովը դրուած աւելի մը: Դ, էջ 523. նոյնպէս, Սողոմոն գահու վրայ բազմած: Ե, էջ 906. ամբողջովին գրաւուած Մատթէոս աւետարանիչը ներկայացնող պատկերով մը, որ անթերի նմանահամութիւն է 1262ի գրազարէն ոճով: Զ, էջ 934. պատկեր Մարկոս աւետարանիչ, նոյնպէս ընդօրինակութիւն: Է, էջ 952. նոյնպէս պատկեր Դուկաս աւետարանիչ, հոս աւելի է միայն թէնփիտիտի դէմքը, որ Դուկասէն կ'ընդունի աւետարանը: Ը, էջ 982, նոյնպէս պատկեր Յովն. աւետարանիչ: Թ, էջ 1159, երբ պահպանակ դրուած մագաղաթի մը ամբողջ երկրորդ էջը գրաւուած է սիրուն բայց դժբախտաբար գունաթափ նկարով մը, ուր կը ներկայացուի Դուկաս աւետարանիչ շքեղ սրահի մը մէջ, աթոռի վրայ բազմած, առջեւը գրակալ, մտք սեղան եւ կաղամբը են: Ժ, էջ 1161. Յաջորդ մագաղաթին վրայ նոյնպէս կը ներկայացուի Յովն. աւետարանիչ (եւ Պր. խորանի) պատկերը, նոյնպէս գունաթափ: — ԴԱՏԱՐԻ ԹՈՂԻՆՔ՝ Գ, էջ 5-6 եւ 1154-1155 դատարկ են նաեւ 6, 7, 888, 892, 893, 896, 897, 900, 901, 1156, 1158 էջերը: — ԺԱՄԱՆԿ ԴՆՁՆ (= 1636) յուլիս 25 քշ. — ՈՂՁՊՈՂ (— 1640), Օգոստոսի 29: — ԳՐԻՉ Բարաղաւ ջահընջակ Սեբաստացի: — ԺԱՂԿՈՂ նոյն ինքն գրեւ: — ԿԱԶՄՈՂ (= 42նոդ եւ աշխատող ի վրայ մագաղաթի) Կարապետ ջահընջակ առանցի, Յովնանէս եւ միւս Կարապետ: — ՏԵՂԻ Ի դրուն Ս. Սարգիս եւ Ս. Աստուածածին Եկեղեցու Սեբաստիոյ: — ՍԱՅՈՂ՝ ներքեւ վարդապետ (որ 1637ին առաջնորդ է Սեբաստիոյ եւ 1648ին կաթողիկոս Սոյ, † 1652ին): — ԿՄԻՎ՝ Պետրոս եպիսկոպոս առաջնորդ Սեբաստիոյ, երկնցս յէջն 8, մէմէյի անգամ յէջն 79, 889 եւ 1152

Մատենա Է Աստուածաշունչ գիրք
 չին եւ Նոր կտակարանաց: Յընդհանուր
 կը համապատասխանէ վեներիկի Մխիթարեան
 Մատենագարանի Թ. 1 Աստուածաշունչի հետ,
 նոյն հախադրութիւններով եւ յաւելուածակալ

ոտանաւորներով (Հմմտ. Սարգիսեան՝ Յուցակ, Ա, էջ 1—19): Կը տարբերի անկէ տեղ տեղ դասաւորութեան մէջ. հոս աւելի է նաեւ Սիւրաք: Մեր ցուցակագրութեան ժամանակ կը բաւականանանք յառաջ բերել միայն մէն մի գրքի անունը եւ իջածուերը, առանց մանրամասնութեանց մէջ մտնելու:

Բովանդակութիւնն է.

1. Ծնունդը (էջ 9—50):

2. Իբրեւ շարունակութիւն Ծննդոց գրքին կը յաջորդէ՝ «Գիրք Մնացորդաց» (էջ 50—73), այն է «Կտակք ԺԲ. Նահապետաց»: Սոյն կտակներուս մէջ ուրեք ուրեք բաց թողուած են բառերու տեղեր, հաւանաբար օրինակին մէջ սոյն բառերս անընթեռնի եղած ըլլալուն:

3. Ելք (էջ 74—112): Ի կատարածին կայ տաղաչափեալ հատուածս. «Տէր որ ի տիպ մեծ փրկութեանս որ ի վերջոյ» (Հմմտ. Մատեան ադարան, էջ 130):

4. Ղեւտական (էջ 113—140). վերջը՝ «Քրիստոս փրկիչ Աստուածը բան...» (Հմմտ. Մատեան ադարան, էջ 130):

5. Թիւք (էջ 140—176). վերջը՝ «Զորոյ թուոցըս մատենի» (= Մատ., էջ 131):

6. Երկրորդումն աւրինաց (էջ 177—208). վերջը՝ «Զարհուրիմ ի քոց փառաց...» (= Մատ., էջ 132):

7. Գիրք Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ (էջ 209—232). ծայրը՝ «Որ ես փրկիչ Չարմանագործ» (= Մատ., էջ 133):

8. Գատաւորք (էջ 233—254). ծայրը՝ «Փրկիչ անուն եւ դատաւոր» (= Մատ., էջ 133):

9. Հոռութ (էջ 255—257). ծայրը՝ «Կինս այս Հոռութ» (= Մատ., էջ 133):

10. Ա. թագաւորութիւնք (էջ 258—288): Կը կանխէ՝ նախադրութիւնէն յառաջ՝ «Յառաջաբան նախակարգեալ թագաւորութեանց. վասն ի յերկուս գիրս առ ի շեբրայեցւոց զպատմութիւնսն բաժանելոյ» (Հմմտ. Եցւոց զպատմութիւնսն բաժանելոյ):

11. Բ.—Գ. թագաւորութիւնք (էջ 289—366): Ծայրը՝ «Թագաւորք աստուածածանք...» (= Մատ., էջ 136):

12. Ա.—Բ. Մնացորդք (էջ 366—419):

13. Ա.—Բ. Եջը (էջ 419—441):

14. Նէեմի, Եսթեր, Յուդիթ, Տովբիթ, Ա.—Գ. Մակարայեցիք (էջ 441—550):

15. Յուլիանեայ եպիսկոպոսի Աղեկանացւոյ (յառաջաբան Յորայ). «Նշանակէ գիրք երանելոյս Յորայ...» (էջ 551—552): Կը յաջորդէ Յոր (էջ 551—572):

16. Սաղմոս, Առակք, Ժողովող, Երգ երգոց, Իմաստութիւն (էջ 572—667): Իմաստութեան գրոց ծայրը կան Ն. Շնորհալոյ տաղերը այս գրքերու վրայ՝ Բան յիշատակի տառիս գծողին, աւրինակի տէր Ներսէսի, յորմէ այս տառ գծագրի. «Աստուածեղէն հոգւովն ի սմա, խաղաղութիւն անուն արքա...» Հմմտ. Ն. Շնորհալոյ Բանք չափա. Վենետ. 1830, էջ 351—353, 354—355, 356—358, 359—361:

17. Սիրաք (էջ 669—684): Բողոքովն տարբեր թարգմանութիւն քան Բագրատունւոյ հրատարակած Աստուածաշունչի օրինակը:

18. Եսայի, Ովսէէ, Ամովս, Միքիա, Յովէլ, Արդիու, Յովնան, Նաոււմ, Ամբակում, Սոփոնիա, Անգիա, Զաքարիա, Մաղաքիա, Երեմիա, Բարուք, Ողբք Երեմիայի, Դանիէլ, Տեսիլ Դանիէլի եօթներորդ, Եզեկիէլ, Մահք Մարգարէից (683—906): Բարուքի Ողբին ծայրը՝ «Կատարեցաւ մարգարէութիւն Երեմիայի առն Աստուծոյ. ընդ նմին եւ բանք մարգարէութեան թղթոյն Բարուքայ պաշտանեային Երեմիայի, հանդերձ ողբովքն Երեմիայի մարգարէի ի վերայ երուսաղէմի եւ Սիոնի, յաւերածի նոցա»: Իսկ Դանիէլի մարգարէութեան սկիզբը կայ Հուշանի պատմութեան գլուխը:

19. Աւետարանք՝ Մատթէոսի, Մարկոսի, Ղուկասու, Յովհաննու, Յայտնութիւն Յովհաննու, Հանգիստ Յովհաննու (էջ 907—1019): — Հնացեալ կնոջ պատմութիւնը դրուած է Յովհաննու Աւետարանին ծայրը:

20. Թուղթ Պաւղոսի առ Հռովմայեցիս, առ Կորնթացիս Ա.—Բ., թուղթ Կորնթացւոց առ Պաւղոս, թուղթ Պաւղոսի առ Կորնթացիս Գ., առ Գաղատացիս, Եբեսացիս, Փիլիպպեցիս, Կոլոզսացիս, Թեսաղոնիկեցիս Ա.—Բ., Եբրայեցիս, առ Տիմոթէոս Ա.—Բ., առ Տիտոս, առ Փիլիմոն (էջ 1033—1098): — Պաւղոսի թղթոց ընդհանուր յառաջաբանէն վերջ դրուած է ընդարձակ եւ մանրամասն ցանկ մը, որուն մէջ կը յիշուին թէ իւրաքանչիւր թուղթի մէջ քանի՞ ընթացուած, քանի՞ տուն եւ որչափ վկայութիւններ կան շին կտակարանէն քաղուած: Իսկ Առ Փիլիմոն թղթէն վերջը կայ՝ Առ Փիլիմոն եւ առ Ապփիա տեարս Ոնեսիմեայ եւ առ Արքիպպոս սարկաւագ եկեղեցւոյն Կողոսացւոց գրեցաւ ի Հռովմէ ի ձեռն Ոնեսիմեայ ծառայի: Տուրք Ա.:

Ասոր կից զետեղուած է Եւթարի Յառաջաբանը՝
 «Գրեցի եւ կարգեցի ըստ կարի ստիքերովն...»
 Ապա «Նաւարկութիւն Պաւղոսի առաքելոյ...»
 Գործք առաքելոցի սկիզբը դրուած է հետեւեալ
 ցանկը. «Ընդ ժամանակս ժամանակս կարգեալ
 է քարոզութիւն քրիստոսի թէ ուստի կամ
 յորմէ ցեղէ էին. Պետրոս եւ Անդրէաս ի ցեղէն
 Նիւիթաղիմի...»։ Կը յաջորդէ. «Վասն սուրբ
 առաքելոցն որ քարոզեցին զքրիստոս թէ որով
 մահու կատարեցան եւ ուր կան. Պետրոս
 ի Հռովմ խաչեցաւ ի Ներոնիէ...»։

21. Գործք Առաքելոց (էջ 1100—1130)։

22. Թուղթ Յակոբու, Պետրոսի Ա.—Բ.,
 Յովհաննու Ա.—Գ., թուղթ Յուդայի եղբար
 Յակովբայ (էջ 1130—1147)։

ԳԼԽԱՆՈՐ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ 1. (էջ 1147—
 1152)... Մեղաք ներկեալս եւ արժանիս տան-
 ջանաց՝ բանի սպասաւոր Ներսէս անուն Սեբաստացի
 կոչեցեալ յաստիճան եպիսկոպոսութեան եւ վար-
 դապետութեան, շնորհիւ Տեառն, ցանկացայ սուրբ
 տառիս ինձ եւ արեան մերձաւորացս եւ ինձ խրա-
 տառու եւ դաստիարակ բարունի կաթուղիկոսաց
 տէր Յովհաննէս եւ տէր Մինաս անուն, որ յաթոռն
 Նիւիթայ, այլ եւ միահամուռ ժողովրդեան Հայոց
 ազնիւ Սեբաստիոյ, Եւզոկիոյ, Ուրհայոյ, Կարնոյ
 քաղաքի եւ այլոց քրիստոնէից տրաք եւ ողորմու-
 թեամբն ստացայ զուրբ գիրս զայս՝ ի փրկութիւն
 մարմնոյ եւ հոգւոյ. եւ ըստ երանութեան մարգա-
 րէին որ ասէ՝ Երանի որ ունի զաւակ ի Սինն եւ
 բնտանեակ յերուսաղէմ. այլ եւ բազում յուսա-
 դութիւն որ ի սուրբ գիրս յիշատակի վասն բարի
 յիշատակաց՝ այսմ պայմանի զի Տէր Աստուած
 իւրաքանչիւրոցն աշխատողաց եւ ինչս տուողաց
 վարձս բարեաց պարգեւեացէ, եւ մարութ եւ սուրբ
 պահողաց, եւ խնամք տանողաց, հաւատացելոց,
 կրանաւորաց եւ ժողովրդականաց, վասն զի ես
 միայն փոքր ինչ աշխատանս ունիմ եւ ինչս եւ
 ապրանս եւ ծախս, որ ի սուրբ գիրս եղեւ հաւա-
 տացելոց քրիստոնէիցն է, եւ ոչ թէ իմ եւ որդւոց
 յորդիս յիշատակ է ըստ իւրաքանչիւրոց, թէ ա-
 պրանաց եւ թէ աշխատանաց կողմանէ, զոր Տէր
 Աստուած իւրաքանչիւրոցն վարձահատոյց լիցի որ-
 պէս եւ ինքն գիտէ. ամէն։

Արդ եղև սկիզբն գրոյս թուին (Հայոց) ՌՁԵ
 (1636) ձեւամբ Բարաղամ Լահրնկալի Սեբաստաց-
 ւոյ ի դուռն Ս. Սարգիս եւ Ս. Աստուածածին Եկե-
 ղեցւոյս ի քաղաքիս Սեբաստիա եւ կատարումն
 սուրբ գրոյս եղև թուին ՌՁԹ. եւ եղաւ կամաք
 ամենայն ժողովրդեանն յիշատակ ի դուռն նորա-
 շէն Ս. Սարգիս Եկեղեցւոյ ի հայրապետութեան եւ
 ի կաթողիկոսութեան տէր Փիլիպպոսի ի սուրբ
 աթոռն Էջմիածնայ, եւ տէր Սիմէոն կաթողիկոսն
 ի Նիւիթայ, եւ յաւուրս եպիսկոպոսացն՝ Անդրէաս
 եպիսկոպոսի որ յաթոռ Ս. Նշանի. եւ Յովհաննէս
 եպիսկոպոսի որ յաթոռ Ս. Անապատի եւ Նիկո-
 ղոս եպիսկոպոսի որ յաթոռ Ս. Հրեշտակապետաց

եւ Մկրտիչ եպիսկոպոսի որ յաթոռ սուրբ Գեոր-
 գեայ [Տեւէկուէյու վանից] եւ ի հարպետութեան
 աշակերտիս մերոյ Ալեքսիանոս երիցու ի դուռն
 Խնդրակատար սուրբ Աստուածածնին։

Արդ եւ ես անպիտան Ներսէս Վարդապետ
 կոչեցեալս աղաշեմ զձեզ հանդիպողքս սուրբ տառիս
 եթէ աւրինակելով, եթէ ընթեռնելով, եթէ տե-
 սութեամբ վայելելով յիշեցէք ի մաքրափայլ ա-
 ղաւթս ձեր զիս զմեղաւորս եւ զճնորդս իմ զԿարա-
 պետն եւ Մահտեսի խաթունասին եւ զեղբայրն իմ
 Մահտեսի տէր Աստուածատուր նորընծայ քա-
 հանայն եւ զնորին զաւակքն եւ զամենայն արեան
 մերձաւորսն իմ, զկենդանիս եւ զհանգուցեալս եւ
 զորդիացեալ աշակերտեալ մանկունս իմ զտէր
 Յակոբ բանի սպասաւորն, խաչատուր սարկաւազն,
 այլ եւ զշնորհ եւ աշխատող ի վերայ մաղաղաթիս
 զԿարապետ ջահեղալն Ատանացի եւ զՅովհաննէս
 որդեգիրն իմ եւ զմիւս Կարապետն եւ դուք յիշեալ
 լիջիբ աստ եւ ի հանդերձեալն, առաջի Տեառն
 Աստուծոյ մերոյ. ամէն։

Ընդ սոցին եւ զանպիտան եւ զմեղաւորս ծա-
 ոայս ձեր զԲարաղամ սուտանուն գրիչս յիշեցէք
 եւ մեղաց իմոց թողութիւն խնդրեցէք որ շէր ար-
 ժանի ձեռնարկել ի գիրս յայս, անարհեստ գրովս
 գրել եւ յաւարտ հասանել սորին, այլ աւելանկա-
 նութեամբն Աստուծոյ եւ յուսադրութեամբ բաղ-
 մերխտ եւ երջանիկ հաւուր մերում Ներսէս քաջ
 բարունապետիս ձեռնարկի եւ գրեցի, զոր տէր Ա-
 ստուած բարեաւ վայելել տացէ ընդ երկայն աւուրս.
 եւ յետ աստեացն ելանելոյ ԺԲ վարդապետացն
 դասուցն դասակից եւ պսակակից արասցէ զինքն
 եւ զնշեցեալսն իւր անզրաւ յաւիտենիւ ամէն։

Արդ ի թվին Հայոց ՌՁԳ թագաւորն Տաճ-
 կաց սուլթան Մուրաան եկն ի Սեբաստիա գնալ ի
 Պարս ի պատերազմ. կամաքն Աստուծոյ հրաման
 եղաւ նորոգելոյ զԵկեղեցիս սուրբ Սարգոսի, որ ի վա-
 ղուց հետէ հնացեալ եւ խախտեալ էր. եւ երանա-
 շնորհ հայրս մեր Ներսէս Վարդապետն վերատեսուչ
 մայրաքաղաքիս մերոյ Սեբաստիոյ թողեալ զամե-
 նայն հոգս մարմնականս եւ միայն հոգեւորին բուռն
 հարեալ եւ վառեալ ի սէրն քրիստոսի ձեռն արկ ի
 շինումն Ս. Եկեղեցեաց, եւ բազում նեղութիւնս
 կրեաց ի յանաւրինաց, որպէս ի հնումն Չորա-
 բաբէլ քահանայ մեծ, որ բազում եւ շատ աշխա-
 տանս կրեաց հաւատով եւ յուսով եւ միամիտ
 սիրով շինեաց բազում ծախիւք եւ նորոգեաց ողոր-
 մութեամբն Աստուծոյ եւ լուսաւորեալ պայծառա-
 ցոյց զկարգս եւ զկրանս եկեղեցականաց որ խան-
 դարեալ էր ի թուլամորթ եւ ի ծոյլ առաջնորդաց,
 եւ յետ այսր յաւել եւս նորոգել զՍ. Աստուածա-
 ծին Եկեղեցիս մեր, եւ ոչ այսու միայն շտայեալ,
 այլ եւ զայիւր (զԱյի Եօրիկի) զԵկեղեցիս Յունաց
 ազգին, որի վաղուց հետէ խախտեալ եւ կործանեալ
 էր, եւ նոքս անմխիթար մնացեալ ոչ ունելով
 ձեռնառ ի հոգեւոր եւ ի մարմնաւոր կարեաց. վասն
 որոյ յայս ի Աստուած եղեալ ձեռն արկ, վերստին
 նոր նորոգեաց եւ ուրախացոյց եւս գնոսա, զոր Տէր
 Աստուած իւր աշխատանացն փոխարէն հատացումն
 արասցէ հարիւրապատիկն աստ եւ ի հանդերձեալն
 զանպատում ուրախութիւն պարգեւեացէ անզրաւ

յաւիտենիւ. եւ դարձեալ ստացաւ զս. գիրս զաստուածաշունչս զայս անմաշելի թղթովս, որ ինքն իւր ձեռամբն շինէր զմագաղազս, քերէր եւ պատրաստէր զտետրս, առ ի դիւրութիւն լինելոյ ինձ անվարժ գրչիս եւ բազումս զմեզ միսիթարէր ի մարմնաւոր եւ ի հոգեւոր կողմանէ. որ թէպէտ մեք անարժան էաք զործոյս այսորիկ, սակայն սատարութեամբ աղաւթից բազմերախտ Հաւրս մերում բարարն Աստուած ոչ ըստ մեղաց իմաց արար եւ ոչ ըստ անաւրէնութեան իմում հատոյց ինձ, այլ ըստ ըմբարմանութեամբն ողորմեցաւ մեզ եւ զթաւալ փրկեաց յամենայն փորձանաց հոգեւոր եւ մարմնայ. վասն որոյ հայցեմք յանկարատ փրկչէն մերմէ Յիսուսէ քրիստոսէ, որ փոխանակ այսմ գրի որ յսխալտակս գրեցաք գրեցէ՛ Տէր ի գիրն կենաց եւ իմա փառք յաւիտեանս. ամէն... Կատարեցաւ զգիրս եւ ծաղիկս եւ յիշատակարանս թուին Հոյոց ՌՁԹ, աւգոստոսի ԻԹ, աւրն շաբաթ. ի փոսոս Աստուծոյ:

Գիրքս այս սիրելի, թուղթս անմաշելի, նկարս անքակտելի, յորինակն մի խնայեցի: Աստուած ողորմի Անդրէաս Պարոն Տիրոջն եւ իւր ծնողացն որ եղի գիրն Աստուածաշունչ գրոյս ի զԸ. Աստուած լուսաւորէ զեւր հոգին:

Աստուած ողորմի Մահտեսի Պաղտասարին եւ կողացոյն իւր Անոյշին որ ետուն ի գիրն Աստուածաշունչ գրոցս տուն մի, ԼԵ զԸԻ Աստուած լուսաւորեցէ:

2. Էջ 285-եւ 889 եւ 889. փառք... Ո՛վ մանկուք նոր Սիրովի զբողմամբն եւ զանարհեստ գրչիս Բարդամ եւ զգրող եւ զծաղիկող սորին քաղաքէմ յիշել միով Աստուած ողորմիով զմեզ եւ զուսուցիչսն մեր. եւ Աստուած զձեզ յիշէ յիւր միւսանգամ գալուստ. ամէն:

3. Էջ 1031. Սկսոյ ի սկսմանէ մատենիս, որ առաջի կայ ի գրութիւնս սորա, տառապեալ ծեւրունիս, եւ աւարտեցի ցանկս սորին, յորում եւ գոհութիւնս վերատրեցից զաւրացոյցանողին եւ Յիսուսի քրիստոսի Աստուծոյն իմոյ յաւիտեանս. ամէն:

4. Էջ 1147. Թվին ՌՁԸ. սեպտեմբերի ԻԸ, աւրն շաբաթ, եղեւ աւարտ աստուածային սուրբ գրոցս:

ՅԻՇԱՏԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆԻՒՔ: 1. Էջ 1153:
 Աստուածաշունչ գիրք գովելի,
 Բազում բանիք լեզվով Գրչի
 Ծաղիկ է անթառամելի
 եւ ի հոտուն մարգիթ մայի.
 Աղ է սոյ համով ի լի
 Յերբ ընթեռնուս համեմացի,

Գրեցաւ ձեռամբ անարժան տրուպ եւ տկար շնչին եւ ապիրատ ծառայից ծառայ եւ հողոյ հաւ ասար յանձնէ իմէ տիրացու Յարութիւնին Թվ. ՌՃԳԳ առաւօտու լուսուն ամէն:

Նախ քան զգով քո քերական
 Ըղեսաչն արա քեզ յինարան
 Զի մի ուսումն գիտնական
 Առիթ լիցի քեզ վերացման: Ամէն:

2. Էջ 1153. Զայս աստուածաշունչս Շիմ Հետեան մահտեսի Յակոբբոս եւ եղբոր նորին մահտեսի Սարգըսին եւ Աղարիեային հանչեցաւ ի տունս Վ տարի վընաս ոչ եղեւ սրբբուն աղթույքը եղանք երէցփոխան Կ անգամ Գ անգամին մահտեսի Սարգիս վէ Աղարիեան բոլոր տարի աշխատեցաւ փրկչին թիւ ՌՁԾԳԻն արգունքըն եղաւ շորս հաղար ԼԿ զԸ:

3. Էջ 1157. Էլմասենց մահտեսի Պապաղոս զայս աստուածաշունչ գիրքս լիովն ընթերցայ... Ես քաղաքէն Սեբաստիոս, ոտեց փոշի կուխան եւ հող, յանուն Մանուկ սորայ գրող 1839: Ես անարժան յեւրոկեցի, եկի Սեբաստիոյ զայս սուրբ գիրքըն տեսի:

4. Էջ 1160.
 Մանասէ բառ մոլորեալ կոչեալ
 Սուրբ Սարգըսի լուսարար կոչեալ
 Մի ամ կեցեալ յետոյ ի բաց կենալ եղեալ:
 Թուին ՌՄՁԹ նին:

5. Տէր եղիագարեան տիրացու Սէքայէն եղեւ ջահընկալ իւր ծն ամ յետոյ եղեւ սարկաւագ ի ՌՅԸ:

6. Լուսարար տիրացու Յակոբս մեղապարտ ապստար սրբոյ տաճարիս սուրբ Սարգսի եկեղեցւոյն: Յակոբս մեղապարտ, յոյժ ողորմելիս, երբեմն մանկավարժ ի սուրբ Սարգիս, նաեւ ջահընկալ սրբոյ տաճարիս, եղեւ անձանձորյթ տանեւինն տարիս:

Այս Յակոբ լուսարարն յետ քսանեւինն ամաց եղեւ քահանայ Ավ եւ կոչեցաւ տէր Եղիագար. ի ՌՅԵ.

7. Էջ 8 Սոյն մագաղաթեայ Աստուածաշունչ սուրբ մատենան ո ոք ժպրհի վաճառել, գողանալ եւ կամ ի Ս. Աթոռոյս արտաքս հանել, անիծեալ նըզվեալ եւ բանադրեալ եղիցի տոհմիքն եւ պարագայիքն:

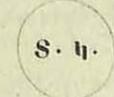
3 Յունվար 1881
 ի վանս Ս. Նշանայ Սեբաստիոյ.
 Առաջնորդ Սեբաստիոյ

(Պետրոս Եպիսկոպոս)

8. Էջ 8 եւ 1152. Սոյն մագաղաթեայ աստուածաշունչ Ս. Մատենան սեպհականութիւն է Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ Սեբաստիոյ քաղաքի:

10 Ապրիլ 1904
 Ս. Նշան վանք Սեբաստիոյ:
 Առաջնորդ Սեբաստիոյ-Եւրոկիոյ

(Պետրոս Եպիսկոպոս)

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՔ: Չեռագիրս ի սկզբան կը պահուէր քաղաքի Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ մէջ թաղուած Սոյ Ներսէս կաթողիկոսի (Յիշատակարանի մէջ յիշուած Ներսէս վարդապետի) տապանաքարի վրայ, ուր առարկայ եղած էր ուխտաւորներու երկիւղածութեան: Նախորդ առաջնորդն՝ հանգուցեալ Պետրոս արքեպիսկոպոս խորհելով որ մի գուցէ ձեռագրիս վտանգ մի պատահի այս կերպով, զայն կը փոխագրէ Ս. Նշան վանոց գանձարանը:

(Ըր. 1-1-11է): ԹՈՐԳՈՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳՈՒՇԱԿԵԱՆ

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՅԻՇԱՏԱԿ ԳԱՏԱԿՆՔՈՅ ԳՈՐԻԱՅ ԵՒ ՇՄՈՆԻ ՎԿԱՅԻՑ

ՆՈՐ ՈՒ ՅԱՆՃԱԹ ԲԱՌԵՐՈՒ ՈՐՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

« Ի վկայսն Արեւելից » ի այժմեան հայերէն բնագիրներուն աւանդած անորոշ, մութ, կասկածելի եւ աղճատուած տեղիքները յաջողապէս ու վերջնականօրէն լուսաբանելու համար անհրաժեշտ էր ասորի սկզբնագրին մանրակրկիտ բաղդատութիւնը. այսպիսի բաղդատութեամբ է որ յաջողեցայ յառաջ բերել վրիպակներու ու անորոշ նշանակութեամբ բառերու ստուար շարք մը ու ցոյց տալ անոնց նախնական ուղիղ ձեւերը կամ որոշ ու ճշգրիտ իմաստները¹: Քանի որ Գորիայ եւ Շմոնի դասական վկայաբանութիւնն ալ Տաշեանի կարծիքով մերձաւորապէս այն խմբէն է, որմէ ունինք Մարութայի, ուրեմն « Ի վկայսն Արեւելից » ի գործոյն թարգմանութիւնը², իսկ իմ հաստատ համոզումովս քանի որ Մարութայի եւ վկայաբանութեանս թարգմանիչը միեւնոյն Աբրահամ Խոստովանողն է, հարկ է յիշուած ուսումնասիրութեանս ամբողջութեանը համար նկատի առնուլ այստեղ նաեւ Գորիայ եւ Շմոնի վկայաբանութեան մէջ գործածուած առումով տակաւին անորոշ ու աղաւաղ բառերը եւ ասորի բնագրին համեմատութեամբ տալ անոնց բնիկ

¹ « Ի վկայսն Արեւելից », նոր ու ցանցառ բառերու ու սուսմասիրութիւն, Հանդ. Ամս. 1922, էջ 269—300:
² Հանդ. Ամս. 1901:

նշանակութիւնները ու մատնանշել նախկին հարազատ ընթերցուածները:

Վկայաբանութեանս հրատարակիչը՝ Գ. Տէր-Մկրտչեան ջանացած է արգէն քանի մը տեղ սրբագրել իրեն սխալ թուած սասցուածները¹. Եւսելի կարեւոր սրբագրութիւններ կարելի էր անել մեր հրատարակած բնագրում, աչքի առաջ ունենալով ասորի բնագիրը: Գժբախտաբար ինձ հնարաւոր չեղաւ բաղդատել այս հայ հին թարգմանութիւնը ասորերէն բնագրի հետ, չգիտենալով ասորերէն, չունենալով ձեռքի տակ ոչ լատին եւ ոչ նոր լեզուներով ասորի բնագրի թարգմանութիւնը²: Տաշեան այս պակասը լրացընելու համար է որ — ասորի բնագրին գիւտէն ետքը — ձեռնարկեց ընդարձակ մենագրութեան մը, որ պիտի հիմնովին ուսումնասիրէր հայ բնագրին ասորիին հետ ունեցած աղերսը եւ հետեւաբար ասորի բնագրին առաջնորդութեամբ պիտի ուղղէր նաեւ « հայերէնի բազմաթիւ աղաւաղութիւնները եւ մթին փոխադրութիւնները³ »: Շատ բան խոստացող այս գրութիւնը սակայն անձանօթ պատճառներով մնաց մինչեւ այսօր տարարախտօրէն կիսկատար: Conybear⁴ թեան կցած ձանօթագրութիւններով եւ Ն. Մառ⁵ Գ. Տէր-Մկրտչեանի հրատարակութեան նուիրած իր մատնախօսականին մէջ հայ բնագրին քանի մը վրիպակները փորձեցին մատնանշել ու ենթարկել սրբագրութեան, այս փորձերուն հիմը սակայն կը կազմէր ոչ թէ ասորի բնագիրը, այլ յոյն Մետափրաստ եւ լատին Սուրիոս:

Անհրաժեշտ է սակայն, քանի որ այժմ Rahmaniի շնորհիւ ունինք հայուն համապատասխան ասորի բնագիրը⁶, մանրակրկիտ համեմատութեան մը ձեռնարկել ու ջանալ լուսարանել վկայաբանութեանս նոր ու ցանցառ բառերուն իմաստները, ուղղագրել վրիպագրութիւնները ու հեղինակօրէն արտայայտուիլ Գ.

¹ Ազատանգեղոսի աղբիւրներից. Յիշատակ դատարկեաց Գորիայ եւ Շմոնի վկայից եւ այլն, էջ 32—33:
² Անդ, էջ 39:
³ Թեոփիլեայ նորագարձի բնձայուած « Յիշատակ դատարկեաց Գորիայ եւ Շմոնի վկայից », Հանդ. Անդ. 1901, էջ 39:
⁴ Armenian acts of Guria and Shamuna, The Guardian 1897, էջ 227—228.
⁵ Ի թերթին Визаят. Временикк 1897, Թ. 3 եւ 4 էջ 8, հայերէնը Հանդ. Ամս. 1898, էջ 267—271:
⁶ Acta sanctorum confessorum Guriae et Shamoniae etc., Romae 1899.